

AMBACHT Björn Brinkman, een schoenmaker die in een onzichtbaar hoekje kan toveren met leer

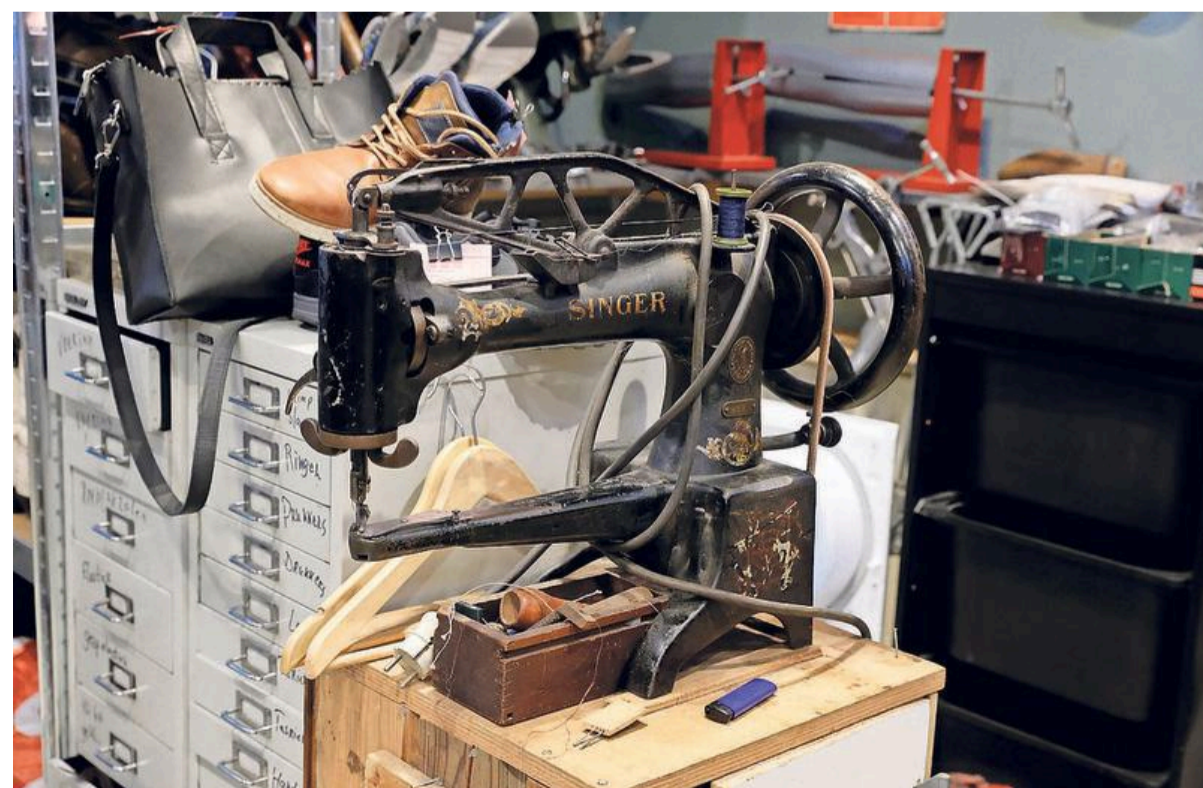
'De verspilling die er nog vaak is, gaat me echt aan het hart'

Door een hond stuk geknauwde dameslaarsjes, het zadel van een fatbike of Harley Davidson, sneakers die klaarliggen om te worden weggegooid of luxe schoenen op maat, Björn Brinkman kan het repareren of creëren. Hij tovert met leer en allerhande kunststoffen. Eigenlijk onzichtbaar, in een hoekje aan de Eemnesser Noordersingel, werkt de ambachtsman voor een groeiend klantenbestand.

Bert Jan van Oel
bvan.oel@mediahuis.nl

Eemnes ■ Brinkman (46) doorliep een lange weg voordat hij zich als schoenmaker in Eemnes vestigde. Eerst in een 'dubbele blokhut' op bedrijventerrein de Bramenberg, inmiddels aan de achterkant van het 'business centre' aan de Noordersingel. „Ik zit niet in 'de loop', mijn werkplaats is vanaf de straat onzichtbaar. Ik moet het hebben van mond-tot-mondreclame. Toen ik hier introk”, zegt hij, wijzend op de grote werkplaats, „heb ik huis aan huis flyers bezorgd. Ja, ook bij mensen die een nee-nee-sticker op hun brievenbus hadden. Brutaal misschien, maar ik dacht: als ze hier verhaal komen halen geef ik ze een paar veters of een potje schoensmeer cadeau en dan kennen ze me tenminste.”

De oude Singer wordt gekoesterd.

De overstap was een gok. „Die moet je als ondernemer soms maken. Ik begon voor mezelf op de Stookplaats in Hilversum, verhuisde naar de Bramenberg in Eemnes, waar ik uit mijn jasje groeide. Gelukkig kon ik aan de Noordersingel terecht. Maar vierkante meters kosten geld en ik ging hier meer huur betalen. Het werk neemt wel toe, op dit moment kan ik hiervan leven, of noem het overleven. Maar ik zou natuurlijk ook graag eens een nieuwe auto en een eigen huis kopen. Dat zit er nu nog niet in, al heb ik een vaste basis van mensen die me weten te vinden en stijgt het aantal klanten.”

Santulli

Brinkman leerde het vak na zijn middelbare school opleiding metaalbewerking bij de orthopedische schoenmaker George in der Maur in Groenekan. Later ging hij werken bij de

Björn Brinkman: „De duurzaamheidsgedachte vind ik nog weinig terug op het gebied van kleding en schoenen.”

befaatde Italiaans/Amsterdamse schoenmakerij Santulli. „Toen besloot ik, inmiddels zo'n acht jaar

geleden, om voor mezelf te beginnen. Ik had het vak in zoveel diverse vormen geleerd dat ik er klaar voor was.”

Als jongetje had Björn Brinkman al een fascinatie voor leer gekregen, door toedoen van zijn grootvader. Die had een baan bij het NOB, maar was ook hobbyboer in Kortenhoeve. Het was een echte 'buitenman'. „Zelf woonde ik met mijn ouders in Hilversum, maar we gingen vaak naar opa. Ik zag hem schapen scheren, maar de dieren werden door hem ook geslacht. Dat vlees aten we zelf en de huid van zo'n schaap schraapte hij helemaal schoon en looide hij. Op een ouderwetse manier. Hij spande de huid en bewerkte die, een beetje zoals de indianen vroeger deden. Ik vond dat mooi, het rook ook lekker. Dat heb ik nu nog steeds: als ik na een vakantie terugkom in mijn werkplaats dan snuif ik de lucht op van het leer en de lijm. Heerlijk!”

Verkreukelde sneakers

Zijn veelzijdigheid is te zien op zijn Facebook en Instagram, waar Brinkman foto's/video's plaatst van schoeisel vóór en na de klus. Of het nu gaat om het verzolen, opekkelen van Dr. Martens-schoenen, of verkreukelde sneakers weer als gloed-

nieuw te laten stralen, hij kan het. En nog meer.

„Het mooiste vind ik 'bespoke shoes' maken, een paar echte handgemaakte luxe schoenen op maat. Maar dat komt toch weinig voor. Het geeft me een goed gevoel om stukgelopen wandelschoenen op te knappen. Het duurt echt een tijd voordat wandelschoenen zich naar je voet vormen, dat ze echt als gegoten zitten. Als ze dan stuk gaan en ik kan er nieuwe zolen onder zetten en de boel weer wat oppoetsen, kunnen ze weer jaren mee en hoeft je geen nieuwe schoenen te kopen en deze weer opnieuw in te lopen. Er zijn een paar bedrijven in Nederland, die zich helemaal gespecialiseerd hebben in berg- en wandelschoenreparaties. Dat is het echt waard, want goede wandelschoenen zijn erg duur.”

Eerlijk

Als het om geld gaat, wil Brinkman het altijd eerlijk spelen. „Komen mensen aan de toonbank met schoenen waarvan ik weet dat een reparatie duurder wordt dan een stel nieuwe, dan vertel ik dat ook. Ik ga ervan uit dat de klanten dat waarderen en weer bij me terugkomen, omdat ze weten dat ik gewoon vertel hoe het zit. Soms word

ik ook nog weleens verrast door een klus die ik nooit eerder heb gedaan. Dat is dan een uitdaging. Zoals Pippi Langkous vroeger al zei: 'Ik heb het nog nooit eerder gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan'. Zo'n fatbike met een kapot zadel, dat had ik laatst voor het eerst. Dit was er één van kunstleder. Dat zadel is nu weer als nieuw.”

Hakkenbar

Het aantal echte, ouderwetse schoenmakers loopt terug, al jaren. „Je kreeg natuurlijk op een gegeven moment in elk groter winkelcentrum zo'n hakkenbar, voor het snelle werk: nieuwe zolen en sleutels. Het aantal echte vakmensen nam af, door vergrijzing en een gebrek aan belangstelling voor dit beroep bij jongeren. Zelf heb ik hier een antieke Singer schoenenreparatiemachine staan. Die heb ik vorig jaar gekregen van een oud-schoenmaker hier in Eemnes. Mooi voor in mijn werkplaats. Alsof die man het had voorvoeld en nog een goed plekje zocht voor die Singer... Op zaterdag haalde ik het ding op met een steekkar, de woensdag erna stond zijn zoon hier in de zaak om te vertellen dat zijn vader was overleden. Die Singer heb ik

nog nooit gebruikt, maar ik koester hem wel.”

Brinkman vindt dat hij ook een educatieve taak heeft. „De overheid zendt spotjes uit waarin wordt bepleit om elektrische apparatuur niet zomaar weg te gooien. En er zijn reclames om je telefoon te laten 'refurbishen' in plaats van

een nieuwe te kopen. Die duurzaamheidsgedachte vind ik nog weinig terug op het gebied van kleding en schoenen. Natuurlijk, als ik meer klanten krijg, profiteer ik daarvan, maar de verspilling die nu vaak nog plaatsvindt, gaat me echt aan het hart. Er valt op dat terrein nog wel wat te winnen.”

Stukgelopen wandelschoenen, niet wegdoen.

„Het werk neemt wel toe, op dit moment kan ik hiervan leven, of noem het overleven

„Zo'n fatbike met een kapot zadel, dat had ik laatst voor het eerst. Dat zadel is nu weer als nieuw

FOTO'S STUDIO KASTERMANS/ALEXANDER MARKS